

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010067
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010067.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. marca 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Marty Vilčkovej a Boženy Budziňákovskej v trestnej veci proti obž. A. H. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :

A. H. L. B. U. I. - nar. XX.XX.XXXX R. H., Q. T. D. - E. Č.
XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o

v b o d e I.

- zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona,

v b o d e II.

- z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

v b o d e I.

- v dobe od 10:00 hod. dňa 22.09.2017 do 16:00 hod. dňa 24.09.2017 v rodinnom dome č. XXX nachádzajúcom sa v obci Š., Z. H., pod hrozbou násillia opakovane nútil svoju bývalú družku D. Š., trvalo bytom Š. Č.. XXX, Z. H., k tomu, aby táto s ich spoločnými deťmi išla spolu s ním do obce Jánovce, okres Poprad, do miesta jeho trvalého bydliska s tým, že keď tak neurobí, tak keď ju stretne, tak ju zabije a to tým spôsobom, že ju zaškrtil a hodí pod vlak, pričom D. Š. opakovane odmietla ísť do miesta trvalého bydliska A. H. v obci Jánovce, okres Poprad a tento skutok spáchal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 90/2013 zo dňa 17.02.2014, právoplatného dňom 17.02.2014 bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 40/2014 zo dňa 16.12.2014, právoplatného dňom 16.12.2014 a ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 33 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

v bode II.

- dňa 22.09.2017 v čase o 01:00 hod. bez súhlasu oprávnených užívateľov L. Š.K. I. L. Š. vošiel do rodinného domu č. XXX R. Z. Š., Z. H. tým spôsobom, že si kľúčmi odomkol riadne uzamknuté vchodové dvere, cez ktoré vošiel do vnútra rodinného domu a v tomto dome zotrval bez súhlasu užívateľov až do 16:00 hod. dňa 24.09.2017, napriek tomu, že bol opakovane vyzývaný L. Š. ako aj L. Š., obaja trvalo bytom Š. Č.. XXX, Z. H., aby opustil rodinný dom, nakoľko tam nemá trvalý ani prechodný pobyt,

t e d a

v bode I.

- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - bývalej družke.

v bode II.

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal na viacerých osobách.

Za to mu

u k l a d á

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u je do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný A. H. v konaní pred súdom dňa 19.02.2018 uviedol, že keď sa vrátil po výkone trestu odňatia slobody domov k poškodenej D. Š. vyčítal jej, že užíva „toluén“, že sa nestará o ich deti, že sa tam zdržal 2 alebo 3 dni, že ho rodičia D. Š. z domu nevyháňali a nezakazovali mu vstup do obydľia, že v dome raňajkoval, obedoval i spal, že potom si zobral svoje veci a dvoch svojich synov a odišiel. Obžalovaný zároveň poprel, aby sa poškodenej D. Š. vyhrážal zabitím tvrdiac, že poškodenej iba povedal, že sa zabije on, ak budú trpieť ich deti i to, že počas pobytu v dome, ktorý v tom čase užívali rodičia poškodenej D. Š. nikto z nich neprivolal políciu a že mu dokonca rodičia poškodenej D. Š. pri odchode z domu zaplatili taxík.

Obžalovaný A. H. v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného dňa 26.09.2017 uviedol, že sa necíti byť vinným, že poškodenej D. Š. sa nevyhrážal zabitím, že ju veľmi ľúbi, že chcel vidieť svoje deti, že všetci „ostatní“ klamú. Obžalovaný dňa 11.01.2018 už uvádzal, že k spáchaniu skutku sa priznáva v plnom rozsahu a že sa ho dopustil len preto, že sa chcel vrátiť k svojej družke D. Š. a ich deťom. Svoje konanie oľutoval a prisľúbil, že po prepustení z väzby sa k poškodenej D. Š. nepriblíži, pretože pochopil, že poškodená si počas jeho predchádzajúceho väzobného stíhania našla iného priateľa, čo tiež malo prispieť k vzniku „konfliktu“, z ktorého je v súčasnosti obvinený.

Predmetné rozpory vo výpovediach obžalovaného z prípravného konania zo dňa 11.01.2018 a z hlavného pojednávania zo dňa 19.02.2018 týkajúce sa toho, či sa obžalovaný ku skutkom priznával alebo ich popieral súd odstraňoval na návrh prokurátora postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, ktoré obžalovaný odôvodnil tým, že je síce pravdou, že sa pôvodne v prípravnom konaní ku skutkom dňa 11.01.2018 priznal, ale len preto, že mu v rámci prípadného konania o dohode o vine a treste bol prokurátorom navrhovaný pôvodne trest odňatia slobody vo výmere najviac 4 roky, k čomu však nedošlo. Poškodená D. Š. v prípravnom konaní dňa 25.9.2017 a dňa 23.10.2017 i na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2018 k podstatným okolnostiam skutkov zhodne uvádzala, že s obžalovaným žila vo vzťahu od roku 2002, majú spolu 6 detí, že spolu bývali v rodičovskom dome obžalovaného, ktorý bol počas ich vzťahu často vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody a že počas posledného výkonu väzby obžalovaného si „našla iného chlapa“ - Š. Č. a spolu s deťmi odišla bývať k nemu do Batizoviec, kde dňa 22.06.2017 prišiel obžalovaný spolu s jej rodičmi, udrel ju oboma rukami po hlave a povedal, aby sa obliekla ona i deti, že pôjdu spoločne do Šváboviec, do domu jej rodičov, načo mu povedala, že nikam nejde a aby jej dal pokoj a že vtedy obžalovaný vzal z kuchynskej linky nôž a povedal jej, že ju podreže.

Poškodená ďalej tvrdila, že nôž z ruky obžalovaného mu vytrhol jej otec L. Š., ktorý jej spolu s matkou L. Š. povedal, aby radšej s nimi odišla do Šváboviec, aby obžalovaný „niečo neurobil“ i to, že cestou do Šváboviec i v dome jej rodičov obžalovanému viackrát povedala, aby on k ním domov nešiel, aby z domu odišiel, že ona s ním už nechce žiť, načo obžalovaný nereagoval a opakovane jej hovoril, že keď s ním ona s deťmi neodíde, že ju zabije, že jej „dá niečo na hlavu“, keď pôjde sama na záchod, že ju hodí pod vlak, že keď bude sama a on ju stretne na ulici alebo v obchode „má po piči“ a že ju dostane na vozík. Poškodená tvrdila aj to, že jej rodičia sa obžalovaného báli po celý čas čo bol u nich doma, že nespali a že keď si obžalovaný rozbil hlavu tanierom aj oni ho spolu s jej sestrou A. Š. už žiadali, aby z domu odišiel, pretože tam nemá čo robiť. Podľa tvrdenia poškodenej strach jej rodičov z obžalovaného vyplýval aj z toho, že obžalovaný v roku 2002 sekerou zaútočil na jej uja H. Š., že v roku 2006 zaútočil nožom na jej otca A. Š. a že v roku 2015 nožom zaútočil aj na jej bratranca H. H.. Poškodená potvrdila i to, že i ona sama mala strach o svoj život a zdravie a život a zdravie svojich detí i rodičov preto, že obžalovaný ju po celý čas až do dňa 24.09.2017 pod rôznymi vyhrážkami zabitím nútil, aby sa k nemu vrátila a preto, že keď obžalovaný v ten deň z domu jej rodičov odišiel, vzal so sebou aj ich dvoch synov C. I. J..

Svedkyňa L. Š. - matka poškodenej D. Š. v prípravnom konaní dňa 26.9.2017 i na hlavnom pojednávaní dňa 26.03.2018 k podstatným okolnostiam žalovaných skutkov zhodne uvádzala, že viac než 30 rokov býva spoločne so svojim manželom L. Š. v rodinnom dome v Z. Š. Č.. XXX, ktorý vlastnícky patrí jej sestre A. Š. a že obžalovaný do predmetného rodinného domu prišiel v noci dňa 22.09.2017 okolo 01:00 hod. tak, že kľúčom si otvoril dvere domu, že najprv ho ani nespoznali a potom mu povedali, že v dome nemá čo robiť, aby odišiel, obžalovaný sa však stále pýtal na jej dcéru D., ktorá v tom čase spolu s deťmi bývala v Batizovciach a žiadal ju i jej manžela, aby spoločne odišli za ňou do Batizoviec. Svedkyňa nevedela uviesť odkiaľ mal obžalovaný kľúče od ich domu. Podľa tvrdenia svedkyne na naliehanie obžalovaného z domu odišli všetci traja okolo 06.00 hod. ráno, pretože sa báli agresivity obžalovaného, po príchode do Batizoviec obžalovaný začal dcéru D. prehovárať, aby sa k nemu vrátila, čo ona odmietla, načo sa obžalovaný nahneval, fyzicky ju napadol tak, že ju udrel fackou po líci, vzal do ruky nôž a D. Š. povedal, že keď s ním neodíde, že sa zabije, pritom kričal tak, že k domu sa začali schádzať ďalší ľudia a vtedy z obavy, aby nedošlo k bitke sa rozhodli, že aj s D. Š. a jej deťmi odídu do Šváboviec s tým, že sa domnievali, že obžalovaný už späť k ním domov nepôjde. Obžalovaný však napriek ich nesúhlasu a zákazu opätovne vošiel do ich rodinného domu a opakovane žiadal, aby sa D. Š. spolu s deťmi vrátila k nemu do Jánoviec, čo ona odmietala, načo obžalovaný začal byť agresívnejším, slovné útočil na D. Š. a viackrát sa jej vyhrážal tým, že ak s ním nepôjde tak ju zabije, zaškrťí alebo hodí pod vlak, čo v nich vyvolalo strach a obavu o jej život a zdravie. Z výpovedí svedkyne vyplývalo aj to, že obžalovaný z domu v sobotu večer odišiel, ale ráno sa do ich domu vrátil opätovne a že definitívne z rodinného domu č. XXX R. Š. odišiel až 24.09.2017 v popoludňajších hodinách okolo 16:00 hod. a že vzal so sebou dvoch synov J. I. C., ktorého však vrátil vo večerných hodinách, ako aj to, že zo správania a konania obžalovaného voči D. Š. mali všetci strach a obavu i preto, že obžalovaný v minulosti nožom napadol jej manžela A. Š. a sekerou jej brata.

Svedok L. Š. - otec poškodenej D. Š. a manžel poškodenej L. Š. v konaní pred súdom dňa 26.03.2018 uviedol, že obžalovaný prišiel do ich domu okolo 01:00 hod. v noci, že sa zobudil a zľakol, keď ho zbadal, že ho chcel z domu vyhodiť, ale jeho manželka L. Š. to najprv odmietla, pretože sa obžalovaného bála, keďže v minulosti - niekedy v roku 2005 alebo 2006 ho obžalovaný pichol nožom. Obžalovaný sa potom do ranných hodín opakovane vypytoval, kde je jeho dcéra D. Š. a ich deti, ktoré v tom čase už bývali a žili v Batizovciach. Podľa výpovede svedka na druhý deň v ranných hodinách spolu s obžalovaným a svojou manželkou L., ktorá mala z obžalovaného strach odišli spoločne do Batizoviec, kde obžalovaný bezdôvodne udrel jeho dcéru D. Š. a chcel sa podrezať nožom, načo všetci spoločne odišli späť do Šváboviec, pričom obžalovaný v tú noc prespal u svojej tety a do ich domu sa opätovne vrátil ráno, opätovne žiadal dcéru D. Š., aby sa k nemu vrátila, čo ona odmietala a vtedy jej obžalovaný začal nadávať a vyhrážať sa zabitím. Svedok uviedol, že správanie sa obžalovaného bolo podľa neho raz „agresívne“ a raz „tiché“, že políciu neprivolal preto, že nemal mobilný telefón a preto, že nechcel, aby sa „niečo stalo“, že obžalovaný u nich prespal v spoločnej izbe, aj keď ho z domu „vyháňala“ jeho manželka L. Š.Á. a dcéry D. I. A..

Svedok L. Š. v prípravnom konaní v dňoch 26.09.2017 a 23.10.2017 uviedol, že obžalovaný prišiel k nim domov v noci okolo 01:00 hod. dňa 22.09.2017 napriek tomu, že mal od neho prísny zákaz vstupu do domu preto, že v roku 2005 sekerou napadol jeho švagra H. Š. a v roku 2006 jeho pichol nožom do chrbta a napriek tomu, že dom bol zamknutý. Svedok nevedel uviesť odkiaľ mal obžalovaný kľúče od domu. Z jeho výpovede vyplývalo aj to, že obžalovaného po príchode do domu vyzval k tomu, aby odišiel, že tam nemá čo robiť, čo on nerešpektoval, opakovane sa pýtal na jeho dcéru D. a ich deti a keď mu povedali, že je v Batizovciach trval na tom, aby odišli pre ňu ako aj to, že zo strachu z obžalovaného

ani on ani jeho manželka nezaspali. Svedok ďalej uviedol, že za dcérou D. Š. odišli do Batizoviec všetci traja ráno okolo 6:00 hod., že po príchode obžalovaný udrel D. Š. dlaňou po líci, že vzal do ruky nôž a vyhrážal sa, že sa podreže a zabije, ak s ním ona neodíde späť do Šváboviev i to, že v obave z vyostrenia celej situácie sám vyzval dcéru D., aby spoločne odišli do Šváboviev a že obžalovanému i vtedy povedal, aby do ich domu nevstúpil, čo on nerešpektoval a keďže svedok sa naďalej bál, že celá situácia prerastie do bitky obžalovaného už potom z domu nevyhadzoval. Z jeho výpovede vyplývalo aj to, že obžalovaný sa k dcére D. správal čoraz agresívnejšie, vulgárne jej nadával a že sa jej opakovane vyhrážal zabitím a „zbavením sa“, ak s ním a deťmi neodíde do Jánoviec, kde v tom čase býval i to, že z tohto dôvodu mal o dcéru strach a nechcel, aby s obžalovaným ostala sama. Svedok ďalej uviedol, že v obave „aby nebolo horšie“ políciu neprivolal, obžalovaného však spolu s manželkou opakovane vyzýval nato, aby z ich domu odišiel, že v noci nespál a strážil rodinu, keďže obžalovaný sa jeho dcére vyhrážal, že ju zabije, zaškrtní, hodí pod vlak, že ak s ním nepôjde do Jánoviec, že ju nájde a zabije. Podľa tvrdenia svedka obžalovaný z ich domu odišiel až v nedeľu dňa 24.09.2017 okolo 16:00 hod., spolu s jeho synmi C. I. J., ktorý sa k ním vrátil ešte v ten istý deň večer, pričom ešte aj pri odchode z domu sa dcére D. vyhrážal, že ak ju stretne tak ju zabije.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že svedok v prípravnom konaní predmetné okolnosti skutkov popísal zhodne s tým, čo uviedol v konaní pred súdom až nato, že na hlavnom pojednávaní už neuvádzal, či i on sám vyzýval alebo nevyzýval obžalovaného na opustenie ich domácnosti a či dal alebo nedal obžalovanému súhlas na vstup do rodinného domu č. XXX R. Z. Š., čo súd na návrh prokurátora, obhajcu i obžalovaného odstraňoval postupom uvedeným v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, pričom svedok tieto rozpory vysvetlil tým, že pravdivé sú jeho pôvodné výpovede urobené v prípravnom konaní a teda to, že i on obžalovanému vstup do domu zakázal, resp. tým, že v konaní pred súdom túto okolnosť len zabudol uviesť.

Svedkyňa A. Š. - sestra D. Š. a dcéra poškodených L. Š. I. L. Š.K. v prípravnom konaní dňa 18.12.2017 i na hlavnom pojednávaní dňa 26.03.2018 k podstatným okolnostiam žalovaných skutkov zhodne uvádzala, že ani nevedela, že sa obžalovaný - bývalý druh jej sestry D. vrátil z výkonu trestu a že k ním do domu vošiel dnu, keď bola tma, že si dvere domu otvoril kľúčom a že sa ho spolu s rodičmi bála. Z jej výpovede vyplývalo aj to, že obžalovaný po príchode do ich domu hľadal jej sestru D. Š., ktorá v tom čase už žila v Batizovciach a že s obžalovaným do Batizoviec odišli aj jej rodičia, ktorí sa báli, čo sa „tam stane“, keďže obžalovaný sa vyhrážal, že ak s ním do Batizoviec nepôjdu jej sestru zabije i to, že keď sa obžalovaný vrátil do Šváboviev bol k sestre D. vulgárny, vyhrážal sa jej zabitím a tým, že ju dá „dole“ alebo tým, že ju dá „na vozík“. Svedkyňa vo svojich výpovediach opakovane uvádzala, že obžalovaného spolu s rodičmi upozorňovala nato, aby dal sestre pokoj a aby z domu odišiel, načo on vôbec nereagoval a stále v ich dome zostával a aj keď z ich domu „na minútu“ vyšiel ona nemala čas dom zamknúť alebo zavolať políciu aj preto, že sa obžalovaného bála, pretože v minulosti zaútočil na jej otca a ďalších príbuzných nožom a sekerou i to, že hoci obžalovaný na druhý deň z ich domu na niekoľko hodín odišiel k svojej tete, vrátil sa však späť a opäť u nich v dome zostával napriek tomu, že ho z domu vyhánali a že obžalovaný v ich dome zostal až do nedele, kedy od nich odišiel a vzal so sebou i dvoch synov J. I. C., ktorého však neskôr doniesol späť. Svedkyňa ďalej uvádzala, že po celý čas sa všetci zdržiavali v dome, z domu vychádzali len na WC, aleže i vtedy niekto z nich strážil sestru D., keďže mali o ňu strach.

Z výpovedi svedkyne U. H., ktorá bola so súhlasom prokurátora a obžalovaného v konaní pred súdom prečítaná v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že ako príbuzná obžalovaného, ktorý je jej synovcom využila svoje právo uvedené v § 130 ods. 1 Trestného poriadku a nevy povedala.

Z výpovedi svedka D. G., ktorá bol so súhlasom prokurátora a obžalovaného v konaní pred súdom prečítaná v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že svedok má vedomosti o tom, že obžalovaný bol v žalovanom období v rodinnom dome L. Š. I. L. Š. a o tom, že D. Š. obžalovanému hovorila, že s ním žiť nechce, aby jej dal pokoj, aby odišiel domov do Jánoviec.

Z výpovedi svedka S. H., ktorá bol so súhlasom prokurátora a obžalovaného v konaní pred súdom prečítaná v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že svedok má vedomosti o tom, že obžalovaný bol vo väzbe, že jeho družka D. sa s deťmi odsťahovala z Jánoviec, kde predtým s obžalovaným bývala i o tom, že obžalovaný mu niekedy koncom septembra 2017 povedal, že ide za svojimi deťmi a že sa vrátil domov do Jánoviec asi po troch dňoch spolu s dvomi synmi.

Z listinného dôkazu v podobe listu vlastníctva č. 1766 vyplýva, že vlastníkom rodinného domu v obci Š. Č.. XXX je A. Š., sestra poškodenej L. Š..

Takto vykonaným dokazovaním bol podľa názoru konajúceho súdu skutkový stav veci zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodne pochybnosti nie sú, že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie vo veci a že predmetné dôkazné prostriedky boli zároveň i zabezpečené, vykonané a následne aj vyhodnotené zákonným spôsobom a v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku a preto dospel k záveru, že žalované skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný A. H. na tom skutkom základe, že v bode I. - v dobe od 10:00 hod. dňa 22.09.2017 do 16:00 hod. dňa 24.09.2017 v rodinnom dome č. XXX nachádzajúcom sa v obci Š., Z. H., pod hrozbou násilia opakovane nútil svoju bývalú družku D. Š., trvalo bytom Š. Č.. XXX, Z. H., k tomu, aby táto s ich spoločnými deťmi išla spolu s ním do obce Jánovce, okres Poprad, do miesta jeho trvalého bydliska s tým, že keď tak neurobí, tak keď ju stretne, tak ju zabije a to tým spôsobom, že ju zaškrtní a hodí pod vlak, pričom D. Š. opakovane odmietla ísť do miesta trvalého bydliska A. H. v obci Jánovce, okres Poprad a tento skutok spáchal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 90/2013 zo dňa 17.02.2014, právoplatného dňom 17.02.2014 bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 40/2014 zo dňa 16.12.2014, právoplatného dňom 16.12.2014 a ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 33 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a v bode II. - dňa 22.09.2017 v čase o 01:00 hod. bez súhlasu oprávnených užívateľov L. Š. I. L. Š. vošiel do rodinného domu č. XXX R. Z. Š., Z. H. tým spôsobom, že si kľúčmi odomkol riadne uzamknuté vchodové dvere, cez ktoré vošiel do vnútra rodinného domu a v tomto dome zotrval bez súhlasu užívateľov až do 16:00 hod. dňa 24.09.2017, napriek tomu, že bol opakovane vyzývaný L. Š. ako aj L. Š., obaja trvalo bytom Š. Č.. XXX, Z. H., aby opustil rodinný dom, nakoľko tam nemá trvalý ani prechodný pobyt.

Pri ustálení predmetného skutkového stavu vychádzal súd predovšetkým z výpovedí poškodených osôb D. Š., L. Š. I. L. Š., svedkyne A. Š.K. a nepriamo aj zo svedeckých výpovedí D. G. I. S. H., ktoré vyhodnotil ako hodnoverné a spoľahlivé napriek tomu, že svedok L. Š. v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní už neuvádzal, či i on sám vyzýval alebo nevyzýval obžalovaného na opustenie ich domácnosti a či dal alebo nedal obžalovanému súhlas na vstup do rodinného domu č. XXX R. Z. Š., pretože súd prijal vysvetlenie predmetných rozporov svedkom, ktorý potvrdil, že pravdivé sú jeho pôvodné výpovede, ktoré urobil v prípravnom konaní a kde potvrdil, že i on obžalovanému vstup do domu zakázal a ktorý ich zároveň odôvodnil len tým, že v konaní pred súdom tieto skutočnosti zabudol uviesť. Pri ustálení vyššie uvedeného skutkového stavu bolo súdom vychádzané aj zo samotnej výpovede obžalovaného A. H., ktorú urobil v prípravnom konaní dňa 11.01.2018 a v ktorej sa ku skutkom priznal v plnom rozsahu a v ktorej svoje konanie oľutoval dôvodiac, že tak konal len preto, že sa chcel vrátiť k svojej bývalej družke D. Š. a ich spoločným deťom, keďže táto výpoveď obžalovaného korešpondovala so všetkými výpoveďami poškodených osôb - D. Š., L. Š. I. L. Š., s výpoveďou priameho svedka - A. Š. a s výpoveďami nepriamych svedkov - D. G. I. S. H., na rozdiel od jeho ostatných výpovedí, kde spáchanie predmetných skutkov popieral, brániac sa len tým, že k trestnej činnosti sa priznal len preto, aby dosiahol uloženie nižšieho trestu odňatia slobody.

Z uvedeného dôvodu súd potom zmenené výpovede a obranu obžalovaného vyhodnotil len ako účelové a použité v snahe vyhnúť sa uloženiu možného prísneho trestu odňatia slobody pri rozhodnutí súdu o jeho vine, predovšetkým pri skutku v bode I.

Predmetný skutkový stav uvedený v bode I. z hľadiska právnej kvalifikácie zodpovedal podľa záveru konajúceho súdu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, pretože obžalovaný iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - svojej bývalej družke a v bode II. prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, pretože obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlija iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal na viacerých osobách.

Dokazovanie vykonané výpoveďou poškodenej D. Š., ale i svedkov L. Š. I. L. Š. preukázalo, že obžalovaný za použitia opakovanej hrozby verbálneho násilia slovami a vyhrážkami, že keď s ním spolu s deťmi nepôjde späť do obce Jánovce, teda do miesta jeho terajšieho bydliska a on ju stretne, tak ju zabije, zaškrtní a hodí pod vlak poškodenú nútil, aby sa podvolila jeho vôli.

Podľa ustanovení § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona hrozbou násilím sa rozumie nielen hrozba bezprostredného násillia, ale aj hrozba, ktorá sa môže uskutočniť v budúcnosti. Nie je rozhodujúce, či hrozba násillia smeruje proti napadnutému alebo inej osobe. Táto hrozba môže smerovať tak proti telesnej integrite ako aj proti majetku. Cieľ páchatel'a však musí byť adresovaný poškodenému a ten ho musí vnímať. Nevyžaduje sa však prítomnosť osoby, voči ktorej je hrozba namierená. Čin je dokonaný vykonaním násilného konania alebo uskutočnením hrozby násillia alebo inej ťažkej ujmy. K vynúteniu konania, opomenutia alebo strpenia nemusí vôbec dôjsť, keďže objektom trestného činu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka a objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy, páchatel' pritom vôbec nemusí dosiahnuť svoj zámer, aj keď je evidentné, že konanie obžalovaného smerovalo výlučne k tomu, aby poškodená neoznamovala polícii jeho predchádzajúce protiprávne konanie.

Osobu poškodenú D. Š. je pri tomto skutku - vzhľadom na jej pomer k obžalovanému druh - družka /aj keď bývalý pomer/ potrebné považovať za osobu chránenú v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a za osobu blízku v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého sa blízkou osobou na účely tohto zákona pokladá aj bývalý druh.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ustanovenie zločinu vydierania podľa § 189 Trestného zákona poskytuje trestno-právnu ochranu slobodného rozhodovania každej osoby pred prvkami násillia alebo hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy smerujúcich proti jej telesnej integrite, majetku alebo vôli konať alebo nekonať určitým spôsobom, ktoré poškodená osoba vníma prinajmenšom ako hrozbu, aj keď k samotnému ohrozeniu života, zdravia či inej ťažkej ujmy nedôjde.

Dokazovanie vykonané výpoveďou poškodených osôb - ER. Š., L. Š., D. Š. I. A. Š. preukázalo, že obžalovaný bez súhlasu užívateľov rodinného domu č. XXX R. Z. Š., Z. H. vnikol do tohto rodinného domu a neoprávnene tam zotrval napriek tomu, že bol užívateľmi tohto domu opakovane vyzývaný k tomu, aby tento ich rodinný dom opustil, pretože tam nemá trvalý ani prechodný pobyt a čin spáchal na viacerých osobách.

Obžalovaný mal v čase skutku trvalý pobyt v obci Jánovce, okres Poprad, k nehnuteľnosti - rodinnému domu č. XXX R. Š. ho neviazali žiadne vlastnícke ani užívacie práva, ktorých by sa mohol oprávnené domáhať pri vstupe a zotrvaní v dome poškodených, ktorí mu opakovane vstup do ich domu i zotrvanie v ňom zakazovali, obžalovaný sa však bez ich súhlasu a proti ich vôli do tohto objektu vstúpil a v tomto objekte aj neoprávnene zotrval.

Je síce pravdou, že poškodené osoby L. Š., L. Š. alebo A. Š. vo vzťahu k obžalovanému nepoužili vôľu razantnejšie konať vo vzťahu k nemu, čo sa však dá podľa konajúceho súdu racionálne vysvetliť a zdôvodniť tým, načo poukazovali poškodené osoby v každej jednej svojej výpovedi a to, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil násilných fyzických atakoch nielen na osobu poškodeného L. Š., ale aj jeho rodinných príbuzných, čo mohlo u všetkých troch poškodených osôb vzbudiť dostatočnú obavu nato, aby voči obžalovanému „nezakročili“ adekvátnejším a prísnejším spôsobom, znášajúc jeho protiprávne konanie až do doby, kým ich rodinný dom neopustil dobrovoľne.

Podľa ustanovenia § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktoré chráni nedotknuteľnosť obydlia nie je možné do obydlia vstúpiť bez súhlasu toho, kto tam býva - vlastník alebo užívateľ domu alebo bytu, výnimku tvorí dovolený zásah do domovej slobody upravený zákonom.

Pojem obydlie zahŕňa všetky priestory, ktoré osoba, o práva ktorej ide je oprávnené užívať.

Vniknutím sa rozumie nežiaduce vojsenie do obydlia bez oprávnenia.

Neoprávneným zotrvaním treba rozumieť prípad, kedy sa páchatel' dostane do obydlia iného oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť, pričom táto vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavená výslovne alebo konkludentne.

Podľa ustanovenia § 194 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona vyplýva, že taký čin je spáchaný závažnejším spôsobom konania vtedy, ak bol spáchaný na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. j/ Trestného zákona, t. j. najmenej na troch osobách, v danom prípade L. Š., L. Š. I. A. Š..

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Konanie obžalovaného je z hľadiska oboch porušených objektívnych stránok trestných činov potrebné a nutné kvalifikovať ako konanie, ktoré zásadným spôsobom porušilo záujem spoločnosti na ochrane slobody ľudského rozhodovania a záujem spoločnosti na ochrane nedotknuteľnosti obydlia, ktoré sú garantované Ústavou SR.

Obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, posledný záznam o jeho odsúdení podľa odpisu registra trestov je na základe odsúdenia rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 52/2017 zo dňa 11.08.2017, právoplatného dňom 11.08.2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý si vykonal dňom 21.09.2017, pričom ďalším rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 90/2013 zo dňa 17.02.2014, právoplatného dňom 17.02.2014 bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 8 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 40/2014 zo dňa 16.12.2014, právoplatného dňom 16.12.2014 a ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 33 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný má v evidencii priestupkov jeden záznam za porušenie § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, podľa charakteristík je z miesta trvalého bydliska hodnotený len všeobecne a ÚVV a ÚVTOS Prešov ho hodnotí kladne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal súd do úvahy všetky základné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol pritom nato, aby trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby zároveň vyjadril morálne odsúdenie spoločnosťou. Súčasne prihliadol nato, aby trest, ktorý súd uloží postihol iba páchatela a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, prihliadol i nato, akým spôsobom bol trestný čin spáchaný, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku i na samotnú osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy, bez zistenia poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona, so zistením priťažujúcich okolností v podobe § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona - spáchanie dvoch trestných činov a predchádzajúce odsúdenie, so súčasným zohľadnením ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, keďže súd obžalovaného opätovne odsudzoval za trestný čin kvalifikovaný ako zločin /vid' register trestov a vyššie uvedené odsúdenie na základe rozsudku OS Poprad, sp. zn. 5T 90/2013/ a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov a výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody, obžalovaný je osobou ťažko napravitel'nou, páchajúcou aj závažnú trestnú činnosť a po dlhší čas i napriek predchádzajúcim trestom odňatia slobody, ktoré mu boli uložené a ktoré si aj vykonal, pričom posledný nepodmienečný trest odňatia slobody bol obžalovaným vykonaný len deň pred spáchaním skutkov, ktoré sú predmetom súčasnej trestnej veci. Vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá podľa konajúceho súdu konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činov, povahy a rozsahu spôsobených následkov i samotnej osobe obžalovaného ako aj tomu, aby tento trest účinne pôsobil tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť i to, že podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona obžalovanému hrozil trest odňatia slobody pri zvýšení dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona o jednu polovicu a to vo výmere 7 rokov až 10 rokov a že súd mu uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby.

v bode I.

- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - bývalej družke.

v bode II.

- neoprávnene vnikol do obydlija iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal na viacerých osobách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho

oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.